

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopenne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

„Ljudska posojilnica“.

Na naš sobotni članek, v katerem smo mirno in stvarno opozarjali „Ljudsko posojilnico“ na posledice, katere zamore imeti njenazveza s konsumnimi društvi in raznimi, slabo stoječimi malimi posojilnicami, dobili smo večeraj odgovor v „Slovenec“, in sicer odgovor, kateri nas ni povsem pomiril.

Stvar, katero je sprožil naš članek, je velevažna, o tako resnih in važnih stvareh pa se mora drugače razpravljati, kakor je to storil „Slovenec“. Podtikanja in osebni napadi niso nikaki argumenti, provanje in zabavljanje še nikdar ni nadomestilo stvarnih dokazov in s pretiranim patosom so doslej samo prečistili očetje lazaristi pri svojih misijonih kaj opravili, kadar je šlo za denarne stvari, pa se s puhlimi deklaracijami še nihče ni dal prepričati — v stvarnem oziru pa je „Slovenčeva“ obramba „Ljudske posojilnice“ pomankljiva.

Sobotni naš članek smo priobčili z najboljšim namenom, in če nam „Slovenec“ očita strankarske smotre, če nam očita, da smo hoteli škodovati „Ljudski posojilnici“, je to samo zavijanje in podtikanje, katerega se poslužuje, da obudi dvome o resnosti naših očitanih, dasi bi bilo umestneje in izdatneje, da neosnovanost naših navedb dokaže.

Vsak javen organ ima pravico, kontrolirati javne zavode. Taka kontrola je vedno samo koristna. Administratorji tujega premoženja naj žive v zavesti, da visi nad njimi Damoklejev meč javne kontrole, ter so valed tega kar možno previdni in rigorozni. Te pravice si tudi mi ne damo vzeti in izvrševali jo bomo vedno, in če bi kdaj zapazili kako nepravilnost pri zavodih, ki so v naših rokah, svarili bodemo ravno tako, kakor smo zdaj svarili „Ljudsko posojilnico“. V gospodarskih zadevah neha za nas vse strankarstvo. Kdor pri gospodarsko tako slabo stojećem narodu, kakor

smo Slovenci, zanaša politični boj na gospodarsko polje, kar je pač klerikalna stranka žestorila, narodna stranka pa nikdar ne, ta je pravi izdajalec in zaslužni, da se s kolom pobije.

Ker stojimo na tem stališču, si lastimo pravico, kritikovati tudi „Ljudsko posojilnico“, in to tembolj, ker je v njej tudi mnogo liberalnega denarja, in ker imajo z njo zveze tudi pristaši naše stranke. Mi nismo „Ljudski posojilnici“ očitali nobene nepoštenosti, očitali smo jej samo, da je lahkomišljeno, imeti zveze z društvi, ki ne zaslužijo kredita, ker so v slabih razmerah, in z obžalovanjem moramo konstatirati, da „Ljudska posojilnica“, kakor je razvidno iz „Slovenca“, teh zvez tudi v prihodnje ne mara pretrgati.

Kdor pozna količari razmere po deželi, tisti ve, da se pri večini malih klerikalnih posojilnic jako slabo gospodari, da se izposoja denar ljudem, kateri niso vredni nobenega kredita, in od katerih največkrat ne bo dobiti posojenega jim kapitala. Nered v teh posojilnicah je upravljen grozen. Nedavno tega je „Rodoljub“ priobčil nekaj slučajev, kateri so drastično pokazali, kako škodo imajo stranke vsled tega nereda. A da imajo posojilnice vsled tega nereda, vsled slabega vodstva in lahkomišljenega dovoljevanja kredita tudi same le preveliko škodo, o tem ni dvoma. S temi posojilnicami ima „Ljudska posojilnica“ zveze, ona je njihov središče in jih podpira s svojimi kapitali, in to je prav gotovo velika lahkomišljenost, katera sicer ta hip morda še ni nevarna, a zamore prouzročiti občno škodo.

Isto tako je s konsumnimi društvi. „Slovenec“, ki na naše očitane glede posojilnic ni odgovoril z nobeno besedo, pravi, da ima „Ljudska posojilnica“ pri konsumnih društvi samo 2000 gld. „Ljudska posojilnica“ pa

morda niti sama ne ve, koliko tisočakov je posredovanjem malih duhovniških posojilnic vtaknila v konsumna društva. Te male posojilnice dobivajo od „Ljudske posojilnice“ denar in ga posojajo konsumnim društvom in njih členom. Naj danes katero konsumno društvo napove bankrot, — prva žrtev bo dotična mala posojilnica z omejenim poročtvom in ker ona tega udarca ne bo prenesla, trpela bo škodo „Ljudska posojilnica“.

Ob tej zvezi „Ljudske posojilnice“ z nesolidnimi konsumnimi društvi in slabo stoječimi Raiffeisenovimi posojilnicami smo se izpodtikali, v tej zvezi tiči velika nevarnost za „Ljudsko posojilnico“, tej zvezi je veljalo naše svarilo, in dokler „Ljudska posojilnica“ teh zvez ne pretrga, dotlej se je vedno bati večje ali manjše nesreče.

Mi smo „Ljudsko posojilnico“ vedno sodili brez predsodkov in tudi če je kaj ukrenila, kar ni bilo ravno modro, smo vender molčali, dokler nismo dobili pojasnil o tej nevarni zvezi med njo in slabimi društvi katoliške organizacije. Proti zveziz dobrimi društvi ne ugovarjamo. Molčali smo na pr., ko je „Ljudska posojilnica“ znižala obrestno mero na eskompt skoro ob isti uri, ko so prvi denarni zavodi na svetu obrestno mero zvišali, in molčali smo tudi o raznih drugih njenih ukrepih, ki sicer niso bili posebno pametni, a niso bili nevarni zavodu in mu niso mogli škodovati. Sedaj pa nismo mogli več molčati, ker zveza „Ljudske posojilnice“ z raznimi gospodarsko dvomljivimi društvi je obcenevarna. Naj „Ljudska posojilnica“ nikdar ne pozabi, da prvi denarni zavod v državi, avstro-ogerska banka tudi društvom z neomejeno zavezo ne zaupa, da „Ljudska posojilnica“ sama pri avstro-ogerski banki nima niti krajcarja kredita, potem

spozna, kake posledice more roditi zveza z zadrugami z omejeno zavezo.

Ko bi mi imeli samo strankarske koristi pred očmi, kakor nam očita „Slovenec“, potem bi rekli: Najle gospodarijo! Kolikor slabše bodo gospodarili, toliko bolje za našo stranko. Ako bi nas vodili strankarski nameni, bi molčali in čakali katastrofe, kije v klerikalni gospodarski organizaciji v večji ali manjši meri prej ali slej prav gotova in neizogibna.

Mi pa se bojimo občne škode, katero naredi ta katastrofa, ker vemo, da bi bilo tepeno naše ljudstvo, in zato hočemo z opominjevanjem in s svarili vsaj omejiti to nesrečo, ker smo trdno prepričani, da revna dežela naša ne prenese druge „banke Slovenije“.

V Ljubljani, 7. februarja.

Veliki Nemci proti Slovanom.

Mej mnogimi velikonemškimi društvi, ki smejo brez ugovora naše vlade agitirati in hujskati po avstrijskih tleh, je berlinski „Schulverein für Deutsche“. Te dni je izdalo to društvo poziv na vse Nemce, „naj se spominjajo zatiranih in preganjanih bratov v Avstriji ter jih podpirajo v boju za najsvetejša prava, da morejo vztrajati v vedno opasnejši borbi s prevzetnostjo in lakomnostjo Čehov in drugih temnih in kulturni sovražnih narodov“. Poziv vabi, naj se nabirajo marljivejši doneski za nemške šole, ki bodo trdnjave zoper naval Slovanov. — Kaj bi rekli v Berlinu, če bi izdali tak poziv Danci za svoje v istini kruto zatirane brate v nemškem Šlezviku? — ali če bi klicali tako na pomoč gališki Poljaki za svoje brate v Poznanju? To bi bilo nekaj nečuvvenega, in tak poziv bi uničili že prvi dan. Toda berlinski „Schulverein“, „Alldeut. Verband“, „Evangelischer Bund“, „Gustav Adolf Verein“ smejo vse, kakor bi sploh ne bilo avstrijskih mejnikov. Nemški

LISTEK.

Prijatelja.

Francoski pisatelj Guy de Maupassant.

Pariz je bil obseden, izstradan in ležal je v poslednjih zdihljajih. Vrabci na strehah so postajali redki, lijaki prazni. Vsak je jedel, kar je dobil.

Gospod Morissot, po svojem poklicu urar, ki je včasih prodajal tudi cipele, se je sprehajal necega januarskega jutra, roke v žepih svojih hlače, žalosten in lačen po vnanjem bulevardu. Nakrat je stal prei njim tovariš, star prijatelj, gospod Sauvage, katerega je od vode sem poznal.

Predno se je bila vojna začela, peljal se je gospod Morissot vsako nedeljo, ko je vzhajalo sonce, bambusovo palico v roki in železno sklopnico na hrbtu, z vlakom proti Argenteuilu. V Colombesu je izstopil in šel na otok Maronte. Ko je bil na cilju svojih želja, je začel ribariti in ribaril je do temne noči.

In vsako nedeljo je našel tam debelega, prijaznega možička, gospoda Sauvageja, kramarja iz Notre Dame de Loretteke ulice, ki je bil prav tako navdušen ribič. Večkrat sta sedela pol dneva drug zraven drugega, trnek v roki držeč in noge nad vodo siba- joče. Tako sta postala prijatelja.

Včasih nista izgovorila niti besede. Včasih pa sta se zabavala drug z drugim. Toda razumela sta se izvrstno tudi brez besed, kajti imela sta isti okus in jednake interese.

V spomladi, ko so se vzdigale zjutraj okoli desetih megle nad tiho tekočo reko, in ko je mlado sonce začelo razgrevati hrbet marljivih dveh ribičev, takrat je spregovoril Morissot k svojemu sosedu: „Ah, kako je tukaj prijetno!“

In gospod Sauvage mu je odvrnil: „Kaj takega ni nikjer več!“

To je zadoščalo, da sta se razumela in rada imela.

V jeseni, ko so se proti večeru zahajajoče sonce, temnorudeče nebo in škrlatisti oblaki zrcalili v vodi, ko je bila vsa reka obilita s škrlatom, in se je obnebeje svetilo, kakor da bi gorelo, da sta sedela prijatelja kakor v ognji, in je bilo listje na drevju, od zimskega vetra že rujavkasto, kakor pozlačeno, tedaj je gospod Sauvage smehljajoč se pogledal Morissota in rekel: „Glejte, kako lepo!“

In Morissot je odgovoril navdušeno, ne da bi dvignil pogleda od svojega trnka: „Ali ni tukaj lepše, kot na bulevardu?“

Ko sta se spoznala, podala sta si krepko roko — ginjena, da se zopet vidita v takih okoliščinah. Gospod Sauvage je vsdihnil in rekel: „Kaj se je vse zgodilo!“

In Morissot je stokal klaverno: „In to vreme! Danes je prvi lep dan letos!“

Zares se je nebo svetilo v največji svoji lepoti.

Šla sta potrto in žalostno drug poleg drugega; in Morissot je začel: „In ribarenje? To je bilo vendar lepo!“

Gospod Sauvage je vprašal: „Kdaj pa zopet začnemo?“

Stopila sta v malo kavarno in spila skupaj čašo absinta. Potem sta nadaljevala svoj sprehod po cesti.

Morissot je najedenkrat obstal: „Še jedno čašico, kaj mislite?“

Gospod Sauvage mu je pritrdil: „Ako hočete —!“

In vstopila sta še pri vinotrcu.

Ko sta odšla, sta bila pošteno nasekana, kakor ljudje, ki pijejo na prazen želodec. Bilo je prijetno, lahak veter jima je pihal okoli lic.

Topli zrak je bil gospoda Sauvageja popolnoma pijanega naredil, in obstal je: „Kaj, če bi šla tja?“

„Kam?“

„Ribariti!“

„Ali kje?“

„Na najinem otoku seveda. Francoske straže stoje pri Colombesu. Poznam polkovnika Dumoulina. Naju bodo že skozi pustili.“

Morissot se je tresel od radosti: „Dobro! Jas grem.“

In odšla sta, da poiščeta orodje za ribarjenje.

Celo uro sta hodila drug tik drugega k hišici, kjer je stanoval polkovnik. Nasmešnil se je radi njiju prošnje, a ni nič ugovarjal. Dobila sta listek in nadaljevala pot.

Kmalo sta prišla do predstraž, preko račila zapuščeno vas Colombes in dospela do malih vinogradov, ki se vlečejo tja do Seine. Bilo je okoli najstajih.

Vas Argenteuil, ravno nasproti, videla se je, kakor da bi bilo v nji vse pomrlo. Orgemontsko in Sonnoisko proročje se je dvigalo nad vsem. Velika planjava, ki sega do Nonterrea, je bila zapuščena, čisto zapuščena s svojim golim drevjem in s svojo sivo zemljo.

Gospod Sauvage je pokazal s prstom na griče: „Tam zgoraj so Prusi!“ In tesno je postalo obema prijateljema, ko sta zrla puščavo.

„Prusi!“ Nikoli jih še nista videla, a mesece že sta čutila njih navzočnost okoli Pariza, onih Prusov, ki uničujejo Francijo, plenijo, stradajo, morijo — nevidni in vsega mogočni. In neka praznoverna bojazen se je pridružila k njiju srdi, katerega sta imela do tega nepoznanega zmagovitega naroda.

Morissot je zaječal: „Nebeški oče! Če bi naju kdo dobil!“

Sauvage je odgovoril z onim pariškim

agitatorji hodijo sem in tja s svojim mošnjikom in s svojimi hujskajočimi frazami, a ne zgodi se jim nič. Iz Nemčije pa izganjajo celo mirne in uboge delavce, ako so slučajno slovanske krvi.

Ogerska kriza.

Avdijenci honvedskega ministra barona Feyervaryja in pl. Szella pri cesarju sta imeli — kakor javljajo budimpeštanski listi — za prospevanje kompromisnih pogajanj najboljši uspeh. Pesimizem, ki je zavladal v tem oziru, se je nekoliko ublažil in baje se doseže kompromis že do konca tega tedna. Pojasnila, katera sta donesla Feyervary in Szell, so baje za opozicijo ugodna. Obstrukcionistični listi pišejo, da se kaže vedno bolj, da se krona ne strinja z Banffyjevo politiko nasilja in avtokratizma.

Macedonija, Rusija in Anglija.

Rusi sumijo, da Angleži samo zatega delj tako razburjeno pisarijo o Macedoniji, da bi odvrnili zanimanje Evrope od Egipta in Sudana ter da bi spravili Rusijo radi Macedonije v težaven položaj. Tako pišejo „Novosti“, ki baje zanesljivo vedo, da se v Rusiji in Avstro-Ogerski na vso moč brani, da bi se spravilo macedonsko vprašanje v tek. Ako se to vendar-le zgodi, krivo bo tega inozemsko spletkarjenje in podpihovanje. Francija in Nemčija se vedeta do cela korektno, tako da ju ni možno sumničati. O Angliji tega ni možno reči, in tudi Italija si na tihem želi nemirov, ker upa, da bi ti pospešili albansko propagando. Nemiri na Balkanu bi bili resna nevarnost evropskemu miru, zato treba za sedaj ohraniti status quo. Postopanje ruske vlade pa dokazuje, da ima Rusija pošteno voljo zabraniti požar v Evropi. — To je vse prav lepo in resnično, toda prežalostne razmere v Macedoniji zato niso nič boljše, in dokler se te ne odpravijo s korenino vred, ostane nevarnost za evropski požar konstantna.

Kmetijski nemiri v Rumuniji.

V krajih mej Oltom in Donavo so nastali zelo resni kmetijski nemiri, ki se čim dalje bolj širijo, tako da se je bati, da se zanesse razburjenost v vso deželo. Baje simpatizira tudi del vojaštva s socialističnimi aranžerji teh izgrediv. Voditelj vseh nemirnežev je socialist Nadeje, urednik lista „Lumea Nana“, ki piše sila hujskajoče proti veleposestnikom. Lani so se morali združiti liberalci s socialisti, da so zmogli konservativce. Socialisti so to zvezo zlorabili ter ustanovili okoli 70 socialističnih klubov. Vlada je odredila, da odidejo v nemirne kraje večje vojaške čete. Tudi v Bukarešti je sedaj več vojaštva. Mej kmeti se agitira za prošnjo, ki bi se naj poslala ruskemu carju proti rumunskemu kralju.

Vstaneke na Filipinah.

Reuterjev office javlja: Filipinski vstaši so ponoči zgrabili Manilo. Amerikanci so odbili napad ter potem naskočili vstaške postojanke. Vstaši so bežali; mnogo so jih Amerikanci ujeli in ugrabili mnogo topov.

humorom, ki vse prodre: „Ponudila jim bova nekaj rib za večerjo.“

Ali vender sta se obotavljala; splošna tihota okoli in okoli ju je bila plašila.

Končno je rekel gospod Sauvage: „Le pojdiva naprej, toda previdna bodiva!“

In šla sta doli po vinogradu, potuhnila sta se, lezla po tleh, iskala skrivališča za grmovjem, plašno gledala okoli sebe in poslušala.

Nekaj odprtega polja sta imela še prekorajčiti do brega reke. Začela sta teči in se skrila v suhem bičevju, kakor hitro sta dospela do brega. Morissot se je sklonil, in z ušesom na tleh poslušal, ali sliši korake. Ničesar! Bila sta sama, čisto sama! Pomičila sta se in začela ribariti.

Samotni otok Marante ju je kril proti nasprotnemu bregu. Mala kréma tam je bila zaprta, in zdelo se je, kakor da bi bila za puščena že nekaj let.

Gospod Sauvage je ujel prvega piškurja, Morissot drugega, in zdaj sta vsak trenutek potegnila trnek, na katerem se je premetavala mala, ko srebro lesketajoča se ribica; — prav čaroben lov!

Tiho sta spustila ribe v malo mrežico, ki je tik njiju visela v vodi. In veliko veselje ju je obšlo, veselje, ki človeka obide, če se po dolgem času peča zopet s tem, kar je moral dolgo časa pogrešati.

Ljubo solnce jima je dobro pregrevalo hrbet. Ničesar nista slišala več. Mislila nista na nič več, ne zmenila se za drugi svet: samó ribarila sta.

(Konec prih.)

Tudi Amerikanci so imeli izdatne izguha, baje 20 mrtvih in 125 ranjencev. Amerikanske bojne ladje so streljale na vstaše še ko so bežali

Dopisi.

Z Iga, 5. februarja. Slavno uredništvo „Slov. Naroda“ Ljubljana.

Temeljem § 19. tisk. zak. zahtevamo, da objavite glede na v Vašem listu z dne 28. januarja t. l. objavljeni dopis „Z Iga“ nastopni popravek:

1. Nires, da imamo konsumno društvo, res pa je, da imamo kmetijsko društvo, v katerem preskrbujemo svojim udom gospodarske in gospodinjske potrebščine in svojim udom njih pridelke vnovčujemo.

2. Ni res, da se toči pri nas slabo vino, res je pa, da se toči pristno istrsko vino, za katero istrska vinarska zadruga jamči, da je pristno.

3. Ni res, da se toči žganje, res pa je, da se ni niti kapljice ga dosedaj iztočilo.

4. Ni res, da je blago slabejše, kakor drugod, res pa je, da je boljše ali vsaj tako, kakor v prodajalnicah.

5. Ni res, da je pičila vaga, res pa je, da poštena in pravična.

6. Ni res, da noče biti župnik odjemalec našega društva, res pa je, da vse gospodarske in gospodinjske potrebščine, s katerimi do sedaj zamore postreči naše društvo, jemlje v kmetijskem društvu.

Na Studencu-Igu, dne 4. sveč. 1899. Za: Kmetijsko društvo v Studencu-Igu, registrovana zadruga z omejeno zavezo. Načelnik: M. Zdravje s. r. Martin Novak s. r. ud načelstva.

Za danes konstatiramo samo to, da se v popravku prizna resnica v našem listu objavljenega dopisa „Z Iga“: Izanski klerikali delajo ondodnim trgovcem in gostilničarjem s svojim društvom nekrščansko konkurenco, ki je kvarna in gospodarsko nevarna. Več odgovoré naši dopisniki na Igu sami.

Iz Kamnika, 6. februarja. Dne 5. februarja imelo je tukajšnje vojaško veteransko društvo pri „Krištofu“ plesno veselico, pri kateri je svirala mestna godba na lok pod vodstvom kapelnika g. Lorberja prav izvrstno. Nevtrjetno je skoraj, da godba v tem kratkem času svojega obstanka toliko zamore. Seveda je bilo mnogo truda, in posebno se mora še omeniti, da je sodelovanje gospodov Steleta in Stadlerja mnogo pripomoglo k uspehu. Hvala vrlim tem možem.

G. Filic in Levičnik sta setorej motila, ker sta mislila, da po njih izstopu godba nastopiti ne more.

Iz Št. Petra na Krasu 4. februarja. Veselica, katero je dne 2. februarja priredila podružnica sv. Cirila in Metoda v korist prekornih družbi, se je vkljub zelo slabemu vremenu nepričakovano dobro obnesla. Vdeležilo se je veselice zraven domačega občinstva tudi veliko dam in gospodov iz Bistrice, Trnovca, Postojne, Knežaka in Zagorja. Zastopana je bila tudi duhovščina. Pivški pevci so občinstvo razveseljevali s svojim dovršenim petjem, in tudi šenpeterski tamburaši pod vodstvom g. uradnika G. so pokazali, da so se v kratkem času veliko naučili. Dramatična predstava „Ženski jok“, vesela igra v jednem dejanji, je imela popoln uspeh. Diletantje so svojo nalogo prav dobro izvršili. Pokazali ste posebno spretnost za jednake igre gospici Ivanka Velepčič in Dolina Špilar. Godba na lok je svirala neutrudljivo mej izbornu prosto in bratovsko zabavo do petelinovega petja. Postrežba je bila vse hvale vredna, le prostori v gostilni so bili za toliko ljudi premajhni. Uspeh veselice je bil tako izvrsten, da bode zamogla podružnica „Pivka“ v Št. Petru na Krasu v drugi pokroviteljica postati. Ta uspeh naj bode plačilo odboru in še posebno gospodu Strojcu, žel. uradniku, za obilni trud. Pivka pa je pri tej priliki pokazala, da biva tukaj še zdrav in nepokvarjen narod.

Iz Zagorja ob Savi, 3. februarja. Pri predzadnji občinski seji, koje so se udeležili vsi odborniki, kar se sicer redkokrat zgodi, je pri raznih nasvetih odbornik g. Mauer predlagal, naj bi se tudi zagorski občinski zastop izrekel za vseučilišče in nadsodišče v Ljubljani. Župan g. Morscher, ne da bi dolgo premišljeval, ga kratko zavrne, češ, da to ni na dnevnem

redu ter ni niti pustil glasovati o tem predlogu. Gospodu Mauru se je pa takoj ponudila prilika zadoščenja. Občinski tajnik, reče županu, naj za nekaj časa zapusti posvetovalno sobo. Gospod župan, seveda dobro vedevši zakaj, toraj odide, na kar svetovalec g. Schüller stavi predlog, naj se imenuje župan častnim občanom. Proti temu predlogu se gosp. Mauer takoj oglasi rekoč: „Tudi ta točka ni na dnevnem redu, preloži naj se na drugo sejo!“ Ker pa je prizagorskemu občinskemu zastopu, — v katerem je večina Nemcev in posilincev, ne pa sami pošteti domačini, kakor je svoječasno, ponosen na zmagi, poročal kaplan Rožnik (ki naj se sedaj za nas prime), — ne ozira, kaj neustrašeni narodni in za blagor občine v vsakem oziru vneti odbornik gosp. Mauer predlaga ali zavrača, bil je župan g. Morscher imenovan častnim občanom, toda — ne soglasno.

Po preteku treh tednov, bila je dne 31. pr. m. zopet seja, na katere dnevni red je postavil župan tudi predlog gospoda Maura za slovensko vseučilišče in nadsodišče v Ljubljani.

Ta ironija! Kakor da bi se preje o tem ne bilo nič govorilo, omenja župan ta predlog, ter ga da na glasovanje. Mimogrede bodi omenjeno, da se te seje niso udeležili vsi naši odborniki, dvema pa, ki sta odvisna od trboveljske družbe, je gosp. ravnatelj, ko sta pismeno prosila za drugo sejo, celo zaukazal, da svoja podpisa prekličeta, čemur sta se seveda morala udati, boječta se posledic. Taka blažena svoboda tedaj vlada pri našem občinskem zastopu! Seveda, bilo bi vsejedno, vendar ni umestno, da se naši odborniki odtegujejo sejam, pri kojih so na dnevnem redu za nas važne stvari, s katerimi itak malokdaj proderemo.

Sedaj pa čujte in strmite; prvi, ki se je izrekel proti Maurovem predlogu, bil je naš že dobroznani krčmar, pardon, župnik gospod Jaka Gross, za njim seveda takoj njega vredni brat „Oberlehrer“, recte nadučitelj Peter Gross in za tema ostali Nemci in posilincevi.

Tako je torej g. Mauer pogorel s svojim predlogom, kar gotovo ni častno za zagorsko občino.

Da bode tako izpadlo, vedeli smo že naprej, toda župnikovo postopanje nas je moramo reči, osupnilo. Pa kaj pravimo, osupnilo! saj smo dovolj prepričani, kako se brati z Nemci in Nemčurji, kadar se gre, da nas pobije.

To pa še ni vse. On se tudi boji! Boji? Da, boji! Česa? Zamere, pri gospodih, pri katerih dobiva 600 kron na leto remuneracije, brezplačno kurjavo, dve mastni maši in kar je poglavitna stvar, delavci trboveljske družbe hodijo v njegovo krčmo, za katero se bolj briga, nego za vse drugo! (Čujte, gospod knezoškof!) Seja od 31. pr. m. je jasen dokaz, koliko smemo zaupati svojim nasprotnikom, katerim so zlasti zadnji čas peruti zelo zrasle. Jeli so postajati že tako drzni, da prepevajo po cesti „Die Wacht am Rhein“. Skrajni čas je toraj, dragi Zagorci, da se vzdramite in združite ter roko v roko delujete v prospeh in blagor svoje občine in svojega millega naroda. Ne bodite sebični in ne bojte se zamer, kajti pravica je Bogu in ljudem ljuba. Izberite si mož, ki bodo vsikdar in povsod varovali Vaše pravice in svetinjo — slovenski jezik. S tem pa ni rečeno, naj bi rudnik ne imel svojih zastopnikov. Ima naj jih, in teh dolžnost naj bode, varovati interese trboveljske družbe, katero kot tako gotovo vsi cenimo, ne pa delati propagande za blaženo nemščino, s katero že jedno leto sem mučijo otroke celo v prvem razredu, o čemur se je Vašemu cenjenemu listu že nekaj poročalo, toda ostalo je brezuspešno, in ne hoteti z nami gospodariti, ki smo vendar na lastnih tleh! Dasi bode prihodnja občinska volitev šele meseca svečana prihodnjega leta, bodite dragi občani že sedaj oprezní, varujte se vam nastavljenih zanj, ter ne obljubite nikomur pred časom svojega glasu.

Oni, ki so od danes do jutri tukaj, ne morejo poznati vaših razmer in potrebščin, in oni, kateri so tukaj med vami sicer obogateli, mej temi g. Morscher ter Jaka in Peter Gross, se za Vaš blagor bore malo brigajo, skrbijo le za svoj žep, ter se ne bodo nikdar pote govali za vas, zatorej: Proč s temi in z nemčurji! To bodi Vaše geslo!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 7. februarja.

— „Gospodarska zveza“. Uradni list javlja, da je poljedelsko ministerstvo dovolilo „Gospodarski zvezi“ 2000 gl. podpore, da dobi kupčijsko izobražene uradnike, ki naj nadzirajo in ustanavljajo kmetijske zadruge. Ta subvencija svedoči, kako slabo je poljedelsko ministerstvo informirano o razmerah v naši deželi. Ne moremo si drugače misliti, kakor da so klerikalci poljedelskega ministra vjeli, ker tega pač ni verjeti, da bi bil dovolil subvencijo, ako bi vedel, da kmetijske zadruge pod vodstvom „Gospodarske zveze“ niso družega nič, kakor konsumna društva. Dolžnost trgovskega ministra bi bila, da proti temu subvencioniranju podjetij, ki delujejo na uničenje trgovskega stanu, kar najodločnejše protestira.

— „Ljudska posojilnica“ in dr. Tavčar. Kar smo imeli v stvarnem oziru odgovoriti na „Slovenec“ članek glede „Ljudske posojilnice“, to smo vse povedali na drugem mestu v današnji številki. „Slovenec“ pa je čez svoj gostobesedni, a malo tehtni članek pogrnil celo odejo sumničenj, insult in natočevanj. Ti izbruhi silne jeze in divjega sovraštva narede utis, kakor da se hoče z njimi pokriti pomankljivost „Slovenčevih“ opravičevanj. Surovi napadi na g. dr. Tavčarja so posebno značilni. Očita se mu, da je „grobokop slovenske narodne ideje“, „ljut sovražnik vsega, kar utegne pospeševati blagor in napredek slovenskega ljudstva“, da je „novodobni Deschmann“ itd. itd. Ti insulti g. dr. Tavčarja niti zadeti ne morejo, najmanj od strani notoričnega nemškutarja, kateri ima nemško rodbino in kateremu sta blagor in napredek slovenskega ljudstva ter blagor in napredek lastnega žepa identična pojma. Tako globoko javna morala na Slovenskem še ni padla, da bi taka očitanja imela kaj upliva, tudi če prihajajo iz ust kacega dr. Schusterschützja. Da se povsem razvidi, kako neosnovani so napadi na g. dr. Tavčarja, bodi povedano, da dr. Tavčar s sobotnim našim člankom ni prav v nobeni zvezi, da ni o njem do včeraj prav nič vedel, ker ga v soboto ni bilo v Ljubljani, ampak je bil v Krškem, in da nosi uredništvo vso odgovornost za rečeni članek.

— Slovensko gledališče. Danes se bode igrala že tretja izvirna drama tekom letošnje sezone, narodna igra s petjem „Rokovnjači“. Razen izvirnih glasbenih točk mej igro svirala bode vojaška godba tudi mej odmoru nekaj domačih glasbenih del. — V petek, dne 10. t. m. se bo igrala dunajska igra s petjem „Trije pari črevlje v“, spisal Karol Gürlitz. Prevod je priredi! v ljubljanskem narečju Konrad Vodusek.

— Novo učilo za ljudske šole. Naučno ministerstvo je odobrilo „Zemljepisni atlas“ za ljudske šole s slovenskim učnim jezikom. Izdaje I v sedmih zemljevidih, ki sta ga sestavila profesor Simon Rutar in prof. Fr. Orožen. Ta atlas je založil in izdelal Ed. Hölzel na Dunaju in stane 30 kr.

— Sinočni večer „Pravnikov“ vršil se je ob številni udeležbi. Razprave „o pristopu k dražbenemu postopanju, če so ustanovljeni dražbeni pogoji, a je na dotičnem zemljišču vknjiženo realno breme“, udeležili so se razen referenta, sodnega tajnika Kavčnika, dež. sod. svetnik Polec, notarski kandidat dr. Kuhar in drugi. Poleg tega predmeta razpravljalo se je o uplivu izvršilnega reda na hipotekarni kredit v občeh, o rubežni tirjatev na najemščine. Prihodnji večer bode 20. t. m.

— Konec prvega semestra na vseh ljubljanskih srednjih in ljudskih šolah bode dne 11. t. m. dopoludne. Učencem se razdele spričevala in šolska naznanila in potem se prične tridnevne počitnice. Na pepelnico zjutraj se prične drugi semester z rednim poukom.

— „Narodna čitalnica“ v Ljubljani priredi dne 11. februarja ob osmi uri zvečer v veliki dvorani „Narodnega doma“, namesto istega dne nameravanega kostumnega venčka, zabavni večer. Na programu tega večera je petje, godba, tornoba in potem eventualno ples. Pevski del prevzeli so iz posebno prijaznosti gospiot Maša

Stropnicka in Vanda Radkiewicz ter gosp. Ivan Rasković; isto tako gospod kapelnik Hilarij Benšek spremljevanje na glasoviru. Godbeni del izvajal bo oddelek godbe c. in kr. 27. pešpolka, Leopold II., kralj Belgijcev. Za tombolo je preskrbel odbor krasne dobitke. V veliki dvorani je kajenje opustiti do izvršetka pevskega točka, ki pridejo prve na vrsto. Za eventualni ples po dovršenem programu pripravljena bo mala dvorana.

— **„Slovensko planinsko društvo“** priredi jutri dne 8. t. m. t. l. v „Narodnem domu“, v gostilniški sobi, zabavni večer s predavanjem in petjem. Predavala bodeta gospoda profesorja A. Laharnar o izletu v južne tirolske dolomite; Fran Orožen pa o Vodnikovem Vršacu. Iz posebne prijaznosti sodeluje obče znani in priljubljeni pevski kvartet „Ilirija“. Snov predavanja je jako zanimiva, in bo mnogo slik na ogled. Začetek ob 8 uri zvečer.

— **Ljubljansko barje.** V najnovejši številki zbornika „Oest. ung. Revue“ je priobčil znani barjanski posestnik, Martin Peruzzi z Lipe, izborna študija o ljubljanskem barju. Opisuje ga po njegovi geološki sestavi, zgodovinskem razvoju in prirodnih odnosih. Končno podaje veselo poročilo, da je že vse pripravljeno za korenito osušenje barja, znižanje ljubljanske in zidanje nabrežij skozi Ljubljano.

— **„Celjskega Sokola“ maskarada** vrši se, kakor običajno, tudi letos na pustno nedeljo. Za to najlepšo predpustno veselico se kaže mnogo zanimanja, kar pričuje najbolj vedno povpraševanje po vabilih. Kdor bi slučajno ne dobil še dosedaj vabila, izvoli naj se oglasiti pri odboru, ki deluje letos s posebno marljivostjo na to, da prekosi letošnja maskarada vse svoje prednice. Izmed „skupin“, ki so se oglasile pri odboru, je posebno omeniti „potujoči cirkus“, ki priredi veliko predstavo s svojimi najboljšimi umetniki. Pri maskaradi svira „Celjska narodna godba“.

— **Deputacija goriškega in istrskega učiteljskega na Dunaju.** V telefonično poročilo, katero smo včeraj o tej deputaciji priobčili, se nam je vrnila mala pomota. Poročilo se mora glasiti tako, da je dr. Kaizl bil odsoten, in da je z deputacijo govoril njegov tajnik, kateremu se je spomenica vročila.

— **Odbor pekovskega strokovnega društva za Kranjsko** priredi v nedeljo, dne 12. svečana t. l., v Koslerjevi zimski dvorani v Spodnji Šiški plesni venček. Začetek ob 4 uri popoldne. Vstopnina 50 kr., dame proste. Svirala bo godba na lok slavne požarne brambice iz Domžal.

— **Trboveljsko tamburaško in pevsko društvo „Zvon“** priredi v nedeljo, 12. t. m., v dvorani g. Dolničarja zabavni večer s sledečim vzporedom: 1. Petje, 2. tamburanje, 3. prosta zabava in ples. Začetek ob polu 6. uri popoldne. Vstopnina za osebo 1 krono, za rodbino 2 kroni. Zunanji gostje, kateri se zabave vdeležijo, naj blagovoliijo čas prihoda vsaj do 11. t. m. društvu pisмено naznaniti, da se preskrbi v pravem času voz na postajo.

— **Izvenakad. podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Gradcu** priredi 13. t. m. s prijaznim sodelovanjem sl. tamburaškega zbora društva „Hrvatska“ in sl. slovenskega pevskega zbora veselico s petjem in tamburanjem. Začetek ob 8. uri. Vstopnina za osebo 50 kr., za dijake 30 kr. Lokal: Annensäle.

— **Telovadno društvo „Idrijski Sokol“** priredi v nedeljo, dne 12. t. m. v pivarni pri „Črnem orlu“ veselico s sledečim vzporedom: 1. Godba. 2. Javna telovadba in sicer: a) proste vaje, b) vaje s palicami, c) vaje na bradlji, d) skupine. 3. Ples. — Začetek ob 8. uri zvečer.

— **Zgodovinsko-zemljepisnega kluba „Šumadije“ v Pragi IX.** redna seja še vrši v četrtek, dne 9. t. m. ob 7. uri zvečer. Na vzporedni sta predavanja: „Izbrane črtice iz občnega (filozofičnega) in avstrijskega državnega prava“, in „O trgovini i trgovačkoj naobrazbi II.“

— **Hrv. akad. društvo „Velebit“ v Inomestu** priredi dne 11. t. m. v nemški kavarni v proslavo svojega petletnega obstanka rodbinski večer.

— **Narodna čitalnica na Vranskem** priredi na pustno nedeljo, dne 12. t. m. v svojih prostorih v gostilni „Slovan“ plesni venček. Mej plesom nastopi gledališka družba iz „Novega Sada“, ki potuje k svetovni razstavi v Pariz in vprizori gleda-

liško igro s petjem „Šolski nadzornik“. — Začetek plesa ob 8. uri, začetek igre ob 9. uri. Želeti je, da se pride v kostumih. Vstopnina 30 kr. za osebo. Ker je čisti dohodek namenjen nabavi novega gledališkega odra, se preplačila hvaležno sprejemajo. Posebna vabila se ne razpošiljajo.

— **Ljubljansko kolesarsko društvo** prenaradilo je svoja pravila, katere je vlada že potrdila. Odslej bo ime društva „Ljubljansko kolesarsko društvo Ilirija“. Društvo nabavilo si je tudi krasne nove znake, sestavljene v staroslovanskem slogu.

— **Plesni venček požarne brambice v Ribnici** obnesel se je — kakor nam pišejo v vsakem oziru izborni. Poleg šestih, s krasnimi šopki obdarjenih patrones zbralo se je lepo število ribniških krasotic — in tudi gospodov to pot ni manjkalo. Ples je otvoril vodja požarne brambice, gosp. Fran Rudesch s patronese gospo sodnico, Albino Višnikarjevo. Prvo kadrijo je plesalo 19 parov. Aranžiral jo je prav spretno gospod davkarski preglednik Burger. Plesalo se je še ob 5. uri v jutro. Prišlo je tudi precej tujcev iz Vel. Lašče, Prigorice, Sodražice, Kočevja, Ortneka in iz Ljubljane. Tudi v grotnejem oziru je bil uspeh jako ugoden, tako, da se prebitek računa na približno 400 kron, za katero svoto se napravi novo brizgalno. Prav ta venček je pokazal, kako se je priljubila požarna bramba, ki ima v novovoljenem gosp. Rudeschu najboljšega načelnika.

— **Prostovoljno gasilno društvo v Zagorju na Pivki** priredi na pustno nedeljo 12. svečana t. l. v čitalniških prostorih veselico. Začetek točno ob 1/8 8 uri zvečer. Vzporod: 1. A. Laharnar: „Ženin kos“, mešan zbor. 2. H. Volarič: „Kviško bratje“, moški zbor. 3. A. Nedved: „Nazaj v planinski raj“, mešan zbor. 4. * * * Šaljivi prizor: „Ženitna ponudba“. Osebe: Kolač, mešan; Zalika, njegova hčerka; Godčevka, kmetica; Andrejček, njen sin-bebec. 5. A. Förster: „Planinska“, moški zbor. 6. St. Pirnat: „Na Gorenjskem je fletno“, mešan zbor. 7. * * * „Svojeglavneža“. Osebi: On in Ona. 8. Šaljiva loterija. 9. Prosta zabava. Vstopnina za osebo 50 kr. Ker je čisti dohodek namenjen za napravo „gasilnega doma“ v Zagorju, se preplačila hvaležno sprejemajo. Odbor vabi najuljudneje k obilni udeležbi.

— **Zdravstveno stanje v Ljubljani.** Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 29. januarja do 4. februarja kaže, da je bilo novorojencev 15 (= 22,7 ‰), mrtvorojenec 1, umrlih 25 (= 37,12 ‰), mej njimi jih je umrlo: za davico 1, za jetiko 8, za različnimi boleznimi 16. Mej njimi je bilo tujcev 6 (= 24 ‰), iz zavodov 12 (= 48 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so boleli, in sicer za tifuzom 2, za dušljivim kašljem 1, za vrtico 3, za ušenom, 4, za varicello 2, za trachomom 1 oseba.

* **Drastična sodba o Lahih.** „Kölnische Zeitung“ je pred kratkim priporočala nemškimi posestnikom, naj si pomagajo z Lahji, ker nedostaje domačih kmetijskih delavcev. „Korrespondenz des landw. Vereins“ für Rheinspreussen“ je na predlog odgovorila z odločnim protestom, rekši, da bi bili Lahji za vso deželno prava nesreča. Imenovani list konstatuje, da so Lahji na tako nizki kulturni stopnji, da bi potisnili standard of life nemških delavcev na nižji nivo, in da so silno nevarni javni sigurnosti. To se čuti v južnih delih Badenske, kjer je veliko laških kmetijskih delavcev. V zadnji sesiji porotnega sodišča v Freiburgu v B. je bila polovica obsojencev iz Italije; a tega vender noben Nemec ne more želiti, da bi prišli v deželo, ljudje, ki vse prepire rešujejo najraje z bodalom. Končno pravi rečeni list, da Lahov tudi zategadelj ne kaže klicati, ker so popolnoma nerabni za živinorejo, češ, Lahji so razupiti po vsem svetu radi grozovitosti, s katero trpinčijo vse živali.

* **Pobočnik carja Aleksandra III.** Umrli je v Nizzi dne 30. januarja, v 75. letu svojstarosti, knez Demetrij Ivanovič Swiatopolk Mirsky, ki je bil pobočnik carja Aleksandra III.

* **Princesinja pred sodiščem.** Pustolovka princesinja Lujiza Koburška je stala 4. t. m. pred sodiščem v Nici, ker ni plačala Mauricu Hartogu, juvelirju v Parizu in Nici 400.000 frankov, za katero svoto je

vzela pri njem draguljev in biserov. Te dragulje in bisere je omožena princesinja na Dunaju zastavila, dobljeni denar pa s svojim ljubimcem zapravila. Princ Filip Koburški, soprog princesinje, ki je bila nekaj mesecev v bolnici za bolnike na živcih, je poslal pred sodišče odvetnika Lairolla, ki je dokazal, da je Hartog tiste bisere princesinji svojevotno posodil, ne da bi se bila določila doba, kdaj naj se biserji vrnejo. Princesinja je bila zato oproščena.

* **Materinska ljubezen.** Soproga fabrikanta A. na Dunaju, šele 36 let stara gospa, se je v soboto zastrupila, ker se ni mogla utolažiti, da ji je umrl otrok.

* **Maks Halbe,** znani nemški dramatik, čegar drama „Mutter Erde“ se je igrala tudi v Ljubljani, s svojo dramo „Eroberer“ ni imel sreče, kajti ljudje so se ji rogali. Sedaj pa je propadel tudi v Monakovem s svojo komedijo „Lebenswende“. Halbe je prvak mej dekadenti.

* **Najdaljše lase** ima mlada Mehikanka, Mercedes Lopez. Deva ima sedaj 20 let. Ko je prišla na svet, imela je že 30 cm dolge lase, po 12tem letu so se ji baje vlekli po tleh. Sedaj jih ima 3 1/2 m dolge, in tako goste, da se lahko vsa zamota v nje. Kakor poročajo ameriške novine, rastejo lasje tej devi tako hitro, da si jih more vsaki teden odrezati nekaj in jih prodati.

* **Samomor.** V Neapelju se je umoril nemški učenjak, zoolog dr. Karol Schlein. Vzrok samomoru je, da ga je žena zapustila. Torej je tudi mej treznimi učenjaki še nekaj sentimentalcev!

* **Kakó star je korzet?** „Revue scientifique“ piše, da so imele nekak korzet že Grkinje v klasični dobi. To je bila široka oveza okoli pasu. Rimljanke so tudi nosile „fasciae“, ki so imele posebno vidne barve. Nemke so imele pod Karolingi korzete z jeklenimi mrežicami. L. 1600 so že duhovniki grmeli s prižnic proti korzetom, katere so rabile dame tudi za skrivališča ljubimskih pisem, šopkov in tobačnic. Korzet pa je imel v vsakem stoletju drugo obliko.

* **Pošne uradnice v Londonu.** V londonskem glavnem uradu je nastavljenih 1374 dam poštним upraviteljicam. Plače dobivajo sprva po 1000 mark, kmalu dobe 2600 mark in 60 izmed njih ima 3800 mark plače.

* **Kraljica plesa ustreljena.** V Doljem Milanovcu pri Donavi v Srbiji, je bila ustreljena 26. pr. m. na meščanskem plesu, hči trgovca Svetozora Panića, Katarina. Mlado dekle je bilo tisti večer kraljica plesa. Gospodje so se jako zanimali zanjo, kar počila puška in zadene Katarino, da se zgrudi mrtva na tla. Morilec je pobegnil, in ga niso še dozdaj ujeli. Kakšen strah je nastal po tem zločinu v plesni dvorani, je lahko misliti.

* **Po vsem svetu lakota.** Slavni angleški kemik in fizik, William Crookes trdi, da bode nastala v kakih 32 letih po vsem svetu splošna lakota, ker takrat ne bode prinašala zemlja nikakega sadu več, nje plodovitost bode popolnoma izčrpana, dočim se človeštvo vedno množi. Nekateri angleški učenjaki so hitro raznesli to gorostasno trditev mej svet, vsled česar je seveda ljudstvo sila prestrašeno in se res boji konca sveta.

Telefonična in brzojavna poročila.

Pogoji za spravo.

Dunaj 7. februarja. Glasilo nemških veleposestnikov „N. W. Tagblatt“ razpravlja danes o zahtevah, na katere se bode skušalo doseči zedinjenje mej nemškimi poslanci. Zahteva se ohranitev sedanjih ustave in izvrševalni zakon glede čl. 19. drž. osn. zak. Varstvo narodnih pravic je samo mogoče, če se na Češkem in tudi na Štajerskem in na Tirolskem po sodnih okrajih določijo narodnostne meje, če se deželne centralne oblasti po narodnosti razdele, v deželnih zborih uvedejo narodne kurije in če se določi nemščina kot državni jezik.

Praga 7. februarja. „Prager Tagblatt“ prijavlja vsebino pogovora z nekim poslancem nemške napredne stranke. Ta poslanec je rekel, da se spravi dogovori ne morejo prej začeti, dokler ni zunaj parlamenta ustvarjena podlaga za spravo. Ako se mandati nemških poslancev, ki ne veto-

pajo v dež. zbor, kasirajo, potem mnogi člani nemške napredne stranke sploh ne bodo več kandidirali, mandatov pa ne bodo dobili nemški nacionalci, nego Schönererjanci. Pogajanja za spravo se morajo začeti tam, kjer so bili meseca julija pretrgana, a dokler se položaj ne pojasni, naj se ne skliče deželni zbor.

Gališki dež. zbor.

Dunaj 7. februarja. Gališki namestnik grof Pininski je bil danes pri cesarju v posebni avdienci. Konferiral je tudi s parlamentarno komisijo poljskega kluba, kateri zahteva, naj se gališki dež. zbor skliče na dan 16. februarja.

Ogerska kriza.

Budimpešta 7. februarja. Voditelji disidentov so danes zaupnikom opozicije izročili vladni odgovor na podani ultimatum. Opozicijski voditelji so se opoldne sešli na posvetovanje o tem odgovoru.

Budimpešta 7. februarja. Tudi v današnji seji poslanske zbornice se vrste glasovanja po imenih kakor po navadi.

Špansko-ameriški mir.

London 7. februarja. Senat Združenih držav je z večino treh glasov sprejel mirovno pogodbo mej Špansko in Združenimi državami. Razburjenost mej senatorji in mej občinstvom je bila nepopisna in prav taka, kakor pred vojno.

Boji na Filipinih.

London 7. februarja. V noči od sobote na nedeljo je prišlo do velicega boja mej amerišansko vojsko in mej Filipinci. Amerišanska vojska je štela 13.000, Filipincev je bilo 20.000. Po poročilih iz Washingtona je bilo 40 Amerikancev ubitih in 150 ranjenih, dočim je bilo Filipincev ranjenih in ubitih 4000 (?). Tudi v ponedeljek je prišlo do malih prask.

Narodno gospodarstvo.

— **Državne železnice.** Glasom naznana v „Wiener Zeitung“ se razpisujejo stavbna dela za normalnotirno lokalno progo Linz-Urfahr. Ponudbe se sprejemajo najkasneje do 18. februarja 1899 opoldne pri vložnem zapisnikarstvu c. kr. železniškega ministerstva na Dunaju. Pogoji in drugi pripomočki so razgrnjeni na upogled v departementu 18. rečenega ministerstva in pri ravnateljstvu c. kr. drž. železnic v Lincu, kjer se brez načrtov tudi lahko kupijo.

Omadeževan.

(Povest iz Nizozemske.)

(Dalje.)

Na srečo je bila teta tekom celega tedna nekaj bolehnja. Štefanija je morala sama k skušnjam; a zato se je pa v spremstvu vrnila domov, katero je vedno gospod tenorist prevzel. Prav čudno je bilo, kako dobro sta se pri tem oba zabavala, akoravno se nista o nič posebnem razgovarjala. V nekem oziru se mora reči, da je Štefanija vodila vso zabavo; bila je sploh sigurnejša in odločnejša, nego tenorist, morda ker ni imela nobenih skrivnostij. Poleg tega je bila še prav prebrisana. „Ti mu bodeš“, tako je rekla sama pri sebi, „pripovedovala o sebi in svoji mladosti. To privede tudi njega, da se izda.“ In pripovedovala mu je iz svojih šolskih in otroških let, ko se je igrala še s punčikami.

„Moje punčike,“ rekla je, „so imele imena, rojstne dni, vedle so se včasih nespodobno, in jaz sem jih okregala, če so izgubile svoje klobučke. Posledica tega je, da imajo moje punčike še danes svoje klobuke.“

„Še danes?“ je vprašal gospod Breton, katerega je vse to zelo kratkočasil. „Kaj Vaše punčike še žive?“

„Vam se bode to morda otroče zdelo,“ izgovarjala se je, „a imela sem jih prerada, da bi jih bila komu podarila. A jaz klepečem tu same stvari, ki se Vam morda prav bedaste zde.“

Postal je hipoma zelo resen. „Hvala Bogu,“ je rekel s povdarkom, „da se mi take stvari ne zde bedaste. Zavidam Vas za Vašo mladost.“

Vendar jedenkrat ga je tako daleč napeljala, zdaj se bode moral izdati.

„Kaj Vaša mladost ni bila tudi najlepši čas Vašega življenja?“ vprašala je. (Dalje prih.)

Slovenci in Slovenke! Ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Condurango Malaga vino

(želodec krepčujoče vino).

Sunja, 23 septembra 1898.

Blag gosp. M. Leustek, lekarnar v Ljubljani.

Rad priznavam, da je Vaše Condurango Malaga vino pristno. Deluje posebno dobro pri želodčni boli, krepči telo, lajša in vzbuja slast do jedi.

(19-6) Dr. J. Polnegovič, obd. zdravnik.

Iz uradnega lista:

Izvršilne ali eksekutivne dražbe:

Zemljišča vlož. št. 48 in 503, kat. obd. Lokvica, cenjena 290 gld. in zemljišče vl. št. 1851, k. o. Semič, cenjeno 250 gld., oba dne 17. februarja v Metliki.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m. Srednjiračni tlak 736-0 mm.

Februar	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempera- tura v °C.	Vet-ovi	Nebo	Pavčina v 24 urah
6.	9. zvečer	736-4	18 sr. jzhod	oblačno		
7.	7. zjutraj	737-4	0-4 sr. jzhod	oblačno		
8.	2. popol.	736-0	2-0 sl. szahod	oblačno		

Srednja včerašnja temperatura -1.5°, nor-
male: -1.1°.

Dunajska borza

dne 7. februarja 1899.

Skupni državni dolg v notah.	101 gld. 60 kr.
Skupni državni dolg v srebru.	101 " 30 "
Avstrijska zlata renta	120 " 10 "
Avstrijska krona renta 4 ^o .	102 " 20 "
Ogerska zlata renta 4 ^o .	119 " 75 "
Ogerska krona renta 4 ^o .	97 " 90 "
Avstro-ogerske bančne delnice	921 " " "
Kreditne delnice.	361 " 50 "
London vista	120 " 40 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 92 "
20 mark	11 " 78 "
20 frankov	9 " 56 1/2 "
Italijanski bankovci	44 " 50 "
C. kr. cekini	5 " 68 "

Dve majhni stanovanji

z dvema sobama, štedilnikom in drvarnico, jedno za letni znesek 75 gld., drugo za 80 gld. se odda na Tržaški cesti št. 55 v I. nadstropju za mesec maj. — Vpraša naj se pri hišnem gospodarju.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Proga čez Trbiž.** Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curh, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 46 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzinja, Budejevic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novoga mesta in Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 3. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m.

Išče se

najbolji izvor za nakupovanje kave, čaja, ruma in konjaka.

Nepotrebno iskati! (21-30)

Kavčič & Lillog v Prešernovih ulicah dobivata to blago neposredno iz prekmorskih dežel ter prodajata

1 kilo fine kave (Santos Prime po	gld. 1-—
1 steklenica pristnega Jamaika ruma	" 0-50
1 deka pristnega Pecco-Souchong-čaja	" 0-06
1 pusica prave angleške carske melange	" 0-50
1 steklenica pristnega finega konjaka	" 1-40

Brez tekmece!

Na prodaj je lepa nova vila v Kranju.

Ista obstoji iz 18 sob, kleti itd. ter je urejena za dve stanovanji. (97-7)

Natančneje poizvz se pri

Josipu Fuso v Kranju.

Stanovanje

s tremi sobami in pritliklinami se odda s

1. majnikom t. l. (256-1)

na Tržaški cesti št. 45 v II. nadstropju.

Več se izve na Rimski cesti št. 16.

Compagnon

z malim kapitalom za tri prodajalne se išče.

Ponudbe pod „Compagnon“ vsprejema upravnistvo „Slov. Naroda“.

(218-3)

Trgovski pomočnik

„Špecerist in železničar“ 25 let star, vojašine prost, želi svojo sedanjo službo premeniti. Naslov pove iz prijaznosti upravnistvo tega lista. (197-5)

V III. nadstropju ležeče

stanovanje

obstoječe iz treh sob, kuhinje, podstrešne shrambe in jedne drvarnice,

odda se s 1. majem 1899

v hiši Krojaške ulice št. 1 pod jako ugodnimi pogoji.

Natančneje pojasnila dajo se ondi v gostilni „Pri luni“.

(252-1)

Gleboke užaljenim in potrtem srcem podajemo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem prežuto vest, da je danes dne 6. februarja t. l. ob 1/4. uri zvečer po dolgi, zelo mučni boleznii zamrl naš iskreno ljubljeni soprog oziroma oče, brat, svak in strijc, gospod

Janko Gradišek

posestnik, trgovec, I. občinski svetovalec in predsednik krajnemu šolskemu svetu v Devica Marija v Polji

previden s svetimi zakramenti za umirajočo v 42. letu dōbe svoje.

Truplo predragega pokojnika bode dne 8. februarja 1899. l. ob 1/4. uri popoldne v hiši žalosti v Zalogu št. 39 blagoslovljeno, ter se bode od tod preneslo na pokopališče v D. M. v Polji k zadnjemu počitku.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v farni cerkvi pri D. M. v Polji, ter v raznih drugih cerkvah.

Draga pokojnika priporočamo v pobožno molitev in prijazen spomin.

V Zalogu, dne 6. februarja 1899.

Marija Gradišek roj. Knaflič, soproga: — Jarnej Mirko, sin: — Franciška Gradišek, hči: — Franja Trtnik roj. Gradišek, Ivanka Knific roj. Gradišek, sestr: — Fran Trtnik, kontrolor dež. blag. in posestnik, svak.

Razpis služeb.

1. Sprejme se **potovalni uradnik** s stalno plačo, dijetami, provizijami in s pravico do definitivne službe po preteku jednega leta.
2. **Pomožni uradnik** za pisarno.
3. **Praktikant** ali **praktikantinja** za pisarno. (246)

Pogoji:

Ad 1. Popolna izobrazba v zavarovalnih zadevah in večletno službovanje v teh strokah; zmožnost slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi.

Ad 2. Zmožnost slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi in dosedanje službovanje v kaki odvetniški ali notarski pisarni.

Ad 3. Brezplačno službovanje skozi 2 meseca in zmožnost slovenskega in nemškega jezika, kakor tudi lepa pisava.

Ponudbe s pričevali vložiti je **do 14. t. m.** osebno pri vodstvu generalnega zastopa c. kr. privatne zavarovalne družbe Avstrijski Phönix v Ljubljani, Kongresni trg št. 17.

VABILO

OBČNEMU ZBORU

Savinjske posojilnice v Žalci

ki bode

dne 16. svečana 1899. leta ob 8. uri popoldne.

Vspored:

1. Poročilo ravnateljstva. (246)
2. Odobrenje letnega računa.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev ravnateljstva in računskih pregledovalcev.
5. Sprememba zadružnih pravil.
6. Slučajnosti.

Opomba: Ako bi ob 8. uri ne prišlo zadostno število zadružnikov, skliče se na 9. uro istega dne z istim vspeedom drugi občni zbor, ki sme sklepati ne gledé na število zadružnikov.

Ravnateljstvo.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in snancem, prešalostno vest, da je naš iskreno ljubljeni oče, oziroma brat, zet in strijc, gospod

(257)

Franc Penca

veleposestnik, usnar, načelnik okrajnega cestnega odbora, občinski svetovalec, imetelj zlatega zaslužnega križca I. t. d.

danes ob 3. uri popoldne po kratki a mučni boleznii, prejemši sv. zakramente za umirajočo v starosti 67. let, mirno v Gospodu preminul.

Pozemski ostanki predražega ranjcega se bodo dne 8. t. m. ob 9. uri popoldne blagoslovili ter k večnemu počitku na farnem pokopališču položili.

Mokronog, dne 6. svečana 1899.

Žalujoči ostali.

Kranjsko društvo za varstvo lova.

Oni p. n. gospodje društveni člani, kateri želé dobiti letos v mesecu marcu

živih sparjenih jerebic

naj se v tej zadevi obrnejo

do dne 20. februarja

na odbor kranjskega društva za varstvo lova.

(255)

Odbor kranjskega društva za varstvo lova.

Št. 58 m. š. sv.

Razpis službe.

(253-1)

Na mestni nemški deški 5 razrednici je v stalno popolnitev izpraznjeno

jedno učno mesto

z zakonito določenimi službenimi prejemki.

Prosilci za to službeno mesto naj svoje pravilno opremljene prošnje vložé najpozneje

do 2. marcija 1899. l.

pri podpisnem šolskem oblastvu.

Pomanjkljive ali pa zakasnele prošnje se ne bodo jemale v poštev.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani

dne 2. svečana 1899.

Kranjsko društvo za varstvo lova.

Razpis daril.

Odbor kranjskega društva za varstvo lova je, zasledujoč svoje po pravih določene namene, sklenil, da razdeli za minulo leto 1898 darila onim lovstvomvarstvenim osebam, ki so si pridobile posebnih zaslug za varstvo lova.

Prošnje za premiranje naj obsegajo kratko poročilo o delih in naj so poverjene po lovskem gospodarju ali njega namestniku; vložiti jih je

do dne 15. marca t. l.

društvenemu odboru v Ljubljani.

(254-1)

V Ljubljani, dne 7. februarja 1899.

Odbor kranjskega društva za varstvo lova.